USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatele: **Y. S.**, v řízení o podání navrhovatele ze dne 14. 11. 2017,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. 12. 2017 prostřednictvím Městského soudu v Praze podání navrhovatele ze dne 14. 11. 2017 nadepsané jako: „*Žaloba na postup Městského soudu v Praze v otázce vyznačení data nabyti právní moci Usnesení Městského soudu v Praze ve věci 1 Az 70/2017-13 ze dne 18. září 2017, kterým mne nebyl přiznán odkladny účinek v podané mnou žalobě proti rozhodnutí OAMP Ministerstva vnitra ČR, včetně navazujícího na tento postup zahájení řízení o správním vyhoštění vedeném Krajským ředitelstvim policie Hl. M. Prahy pod č. j. KRPA-413212-14/ČJ-2017-000022 ktere bylo zahájeno dne 9. listopadu 2017, včetně zádosti o odklad učinnosti tohoto správního řizení do rozhodnuti soudu*.“ Jako „*Žalovaný č 1*“ je v tomto podání označen Městský soud v Praze a jako „*Žalovaný č 2*“ potom Krajské ředitelství hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort.

[2] Usnesením ze dne 6. 12. 2017, č. j. Na 363/2017 - 23, Nejvyšší správní soud navrhovatele podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení odstranil vady svého podání ze dne 14. 11. 2017 tím, že uvede, čeho se týká, proti komu směřuje a co navrhuje. Shledal totiž, že z podání navrhovatele není jasné, zda se jedná o kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 18. 9. 2017, č. j. 1 Az 70/2017 - 26, kterým nebyl přiznán žalobě podané navrhovatelem u tohoto soudu odkladný účinek, nebo zda navrhovatel brojí proti postupu správního orgánu ve vztahu k řízení o správním vyhoštění vedeném Krajským ředitelstvím policie hlavního města Prahy pod č. j. KRPA-413212-14/ČJ-2017-000022. Z podání dále nebylo zřejmé, co konkrétně navrhovatel navrhuje, tj. zda se domáhá zrušení dotčeného usnesení městského soudu nebo nějakého jiného výsledku.

[3] Nejvyšší správní soud navrhovatele poučil, jaké prostředky ochrany ve správním soudnictví může využít a jakým způsobem má své podání doplnit. Současně navrhovatele

poučil, že nevyhoví-li této výzvě a neodstraní-li vady svého podání, soud podání navrhovatele odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[4] Navrhovatel na usnesení ze dne 6. 12. 2017 reagoval podáním doručeným zdejšímu soudu dne 18. 1. 2018. V něm uvedl, že se domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., který spatřuje v tom, že odpovědný zaměstnanec městského soudu s velkým odstupem vyznačil nabytí právní moci usnesení městského soudu ve věci sp. zn. 1 Az 70/2017, a jako následek toho bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění navrhovatele. Navrhovatel dále uvedl, že kasační stížnost podává proti postupu městského soudu při vyznačení právní moci, tak proti zahájení řízení o správním vyhoštění vedeném Krajským ředitelstvím policie hlavního města Prahy pod č. j. KRPA-413212-14/ČJ-2017-000022. Závěrem navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že řízení o správním vyhoštění vedeném ve věci navrhovatele se zastavuje.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že navrhovatel vady svého podání ze dne 14. 11. 2017 neodstranil. Navrhovatel sice upřesnil, že se domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v postupu městského soudu při vyznačení právní moci usnesení ve věci sp. zn. 1 Az 70/2017, ale zároveň svůj návrh označuje za kasační stížnost a navrhuje zastavení řízení o správním vyhoštění vedeného proti jeho osobě. Z takto formulovaného návrhu stále není zřejmé, proti komu návrh směřuje a o co navrhovatel usiluje, tj. zda se jedná o kasační stížnost nebo žalobu proti nezákonnému zásahu, popř. jiný návrh, a Nejvyšší správní soud nemůže předmět návrhu namísto navrhovatele domýšlet. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podání navrhovatele odmítl podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

[6] Nejvyšší správní soud dodává, že i v případě, kdy by posoudil návrh jako žalobu proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., a postoupil jej příslušnému krajskému soudu (viz § 7 odst. 1 s. ř. s.), tento žalobní typ slouží pouze k ochraně proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Soudy však při výkonu soudnictví nejsou správním orgánem, a jejich postup při vyznačení právní moci rozhodnutí tak nemůže být přezkoumáván ve správním soudnictví. Nezákonným zásahem pak nemohou být bez dalšího ani jednotlivé procesní úkony ve správním řízení směřující k vydání rozhodnutí správního orgánu (zahájení a vedení správního řízení o vyhoštění), srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 - 55, bod 42.

[7] O nákladech řízení o podání navrhovatele rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., neboť v případě odmítnutí podání nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

Mgr. Aleš Roztočil

Na 363/2017 -

předseda senátu